

X *Naïme* 21-4-06

CARTELERA

ESPECTA

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

'V' de tebeo operístic

LA TRAMA: Londres, 2020. El país pateix greus problemes econòmics i polítics. Per tal d'imposar un orde tirànic, el líder controla des d'una gran pantalla els poders executiu, legislatiu i judicial. En aquest estat totalitari i opressiu apareix el Llibertador: emmascarat autònomament V, que saboteja l'ordre establert. Però Evey, inquieta periodista a sou del sistema, comença a indagar i es veu embolicada en una relació sentimental amb el terrorista.

V de Vendetta
 Director: James McTeigue. Intèrprets: Natalie Portman, Hugo Weaving, Stephen Rea, Stephen Fry, John Hurt. EUA, 2005. 131 minuts. Lauren.

LA PEL·LÍCULA: Els creadors de *Matrix*, els germans Wachowski, es van fer amb els drets de *V de Vendetta*, un comic per entregues aparegut a la revista britànica *Warrior* en els suggeridors 80. Alan Moore i Dave Lloyd, autors de l'invent, armaven relats proletaris per fer la guitza a la *dama de ferro*, la Margaret Thatcher. Segons que diuen els addictes al gènere, Moore i Lloyd es van inspirar en l'anarquista anglès Guy Fawkes que el 5 de novembre del 1605 intentava dinamitar el Parlament. Barreja de Robin Hood i Spiderman, V és un romàntic emmascarat a la recerca d'una utopia llibertària d'admirable fotogènia demagògica: el poble unit mai no serà occit. Formidable. Els Wachowski, però, han deixat en mans del director James McTeigue un relat entre nostàlgic —el fantasma de

l'òpera en versió guerrillera- i futurista, a l'estil del Gran Germà que George Orwell vaticinava en la seva novel·la *1984*. El film es pren molt de temps per explicar, a més, una història d'amor impossible: la d'Evey, noia idealista, i V, l'antiheroi marcat per l'estigma de la venjança en clau terrorista. La posada en escena s'il·lumina amb ombrívols llums que remetent a l'ominós passat dictatorial de la postguerra anys 40, com al present tecnocràtic i multi-

plicat pels *bush & blair*. Cal puntualitzar que Evey, heroïna disfressada d'Eva futurista, és la popular Natalie Portman, rapada i qui sap si rasurada. Que el dolentíssim líder, un John Hurt histèric i caquèxic. I el detectiu sapastre, el sempre alienat irlandès Stephen Rea. *V de tebeo operístic*.

LA FRASE: "El poble no ha de témer els governants, sinó els governants al poble". La frase no és de Bakunin, algú ho negaria? Joc de paraules que aireja un sentit, shakesperià, quant la ironia tràgica: la tèrbola relació entre amo i criat. Qui mana a qui?

LA RECOMANACIÓ: Superjoguina dialectico-divertida dissenyada tant per satisfer diletants neoliberals, com per excitar *anarcos* amb vocació... adolescent.